Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Fiecare început de an este ca pătrunderea într-un teritoriu virgin, neexplorat încă. Suntem asemenea marilor descoperitori ai lumii, care păşim într-o lume pe care o socotim necunoscută celorlalți. Şi este necunoscută, dar în acelaşi timp cunoscută… nu nouă, ci Acelui care cunoaşte toate tainele, adică lui Dumnezeu.

Dacă ar fi să mă joc puțin cu cifrele şi simbolurile, 2008 are toate elementele să se preteze la aşa ceva. 2 din față înmulțit cu numărul de cifre din care este format anul dă 8. Cei doi de zero suprapuşi şi micşorați dau şi ei tot 8. Iar optul din coadă răsturnat şi puțin ciobit dă semnul cu care se notează… infinitul! Dar astea sunt simple speculații sau jocuri de copii. Adevărul este că 2008 este la fel de limpede sau de misterios ca oricare alt an.

Nimeni nu ştie ce va aduce acest an. Nimeni nu poate spune cu certitudine dacă va fi unul special sau unul obişnuit. Fiecare dintre noi avem momentele noastre de curiozitate în care am dori să ne cunoaştem viitorul. Din fericire el rămâne necunoscut. Din fericire Dumnezeu a păstrat pentru Sine această cunoaştere lăsându-ne nouă ziua de azi.

Ziua de azi este cea mai importantă din univers. Este ziua care ne aparține în totalitate. Este ziua în care putem face tot ce dorim cu viața noastră. Este ziua în care ne croim destinul, adică destinația veşnică spre care ne îndreptăm. Nu există zi mai importantă pentru om decât ziua de azi. Este singura zi care contează!

Ziua de ieri, anul 2007, amintirea copilăriei, zilele şcolii, primele momente când ne-am îndrăgostit, zilele pline de succes sau ziua nenorocită a accidentului când am ajuns imobilizați pentru toată viața, toate acestea sunt doar istorie. Ce a fost nu mai poate fi schimbat. Rămâne aşa pentru totdeauna.

Ziua de mâine, anul 2008, reprezintă teritoriul visului, al dorințelor, al planurilor şi al jurămintelor pe care ni le facem nouă înşine. Este tărâmul care nu ne aparține, este America aflată încă dincolo de orizontul care se vede de pe corabia lui Columb. 2008 este într-un fel… infinitul.

Putem face previziuni, putem broda planuri, putem încropi scenarii… dar nu putem şti cu certitudine ce va fi 2008. Este încă o *terra incognita*, un teritoriu necunoscut, neexplorat. Cine ştie câte încercări ne aşteaptă în acest an. Cine ştie de câte dezamăgiri vom avea parte. Cine se poate gândi la răsturnările de situații pe care le poate adduce, nu doar pe plan politic ci, mai ales, în propria noastră viață. Sau, dimpotrivă, cine poate şti ce lucruri extraordinare ni se vor întâmpla, cine ştie ce transformări uluitoare va suferi viața noastră.

Poate va fi anul în care vom întâlni marea iubire, poate este anul în care tratamentul pe care îl facem de atâta timp va da rezultate. Poate este anul în care vom reuşi să depăşim pragul sărăciei şi vom fi noi în stare să-i ajutăm pe alții. Nu ştim şi bine că nu ştim, fiindcă dacă am şti, nu ne-am mai trăi viața, ci am trăi o veşnică aşteptare, fie terifiantă, fie euforizantă. Nu ne-am mai bucura de ceea ce ne dă Dumnezeu în fiecare zi. N-am mai fi în stare să apreciem frumusețea ninsorii, nici albastrul cerului, nici zâmbetul de copil, nici vorba bună spusă de un vecin, nici raza de soare…

Aşa, fiindcă nu ştim viitorul, plutim între 2008 şi… infinit şi rămânem oameni. Rămânem acele ființe făcute după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Rămânem acele ființe libere să decidă asupra cursului vieții lor. Rămânem acele ființe responsabile cu privire la alegerile pe care le fac în viață. Rămânem mereu uimiți de dragostea cu care ne înconjoară Dumnezeu. Uneori rămânem un timp cu întrebările noastre fără răspuns parcă, alteori descoperim că dincolo de neprevăzutul vieții există un plan al lui Dumnezeu care ne urmăreşte cu dragostea Sa…

Un lucru este cert. Nu vom fi singuri în 2008. Cineva care ne-a făcut după chipul şi asemănarea Sa, Cineva care stăpâneşte timpul şi evenimentele, Cineva care este Atotputernic, Cineva care este Dragoste are grijă de noi. Acesta este Dumnezeul care S-a făcut om şi S-a născut în ieslea din Betleem, care a trăit asemenea nouă şi care, din iubire pentru noi, a murit pe crucea Golgotei. Este Cel care ne-a săpat în palmele Sale şi nu ne va uita niciodată!

Marturia vieții mele

- prima parte -

LUCIAN AXENIE - sat. Buda,
com. Aricesti Rahtivani, jud Prahova.

M-am născut într-o familie de ortodoxi, în care nu am avut o copilărie fericită deoarece tatăl meu consuma excesiv alcool şi, din acest motiv, nu am primit o educație bună. Am fost un copil rău, nu mi-a plăcut şcoala, iar cu aceasta o necăjeam pe mama care se lupta să îmi dea o educație cât se poate de bună. La vârsta de 15 ani am fugit de la şcoală la muncă, învățând meseria tatălui meu de sticlar artizanat.

Diavolul şi-a bătut joc de viața mea până la 24 de ani prin tot felul de lucruri stricate, care eu atunci consideram că sunt bune, cum ar fi: "alcoolul, drogurile, hoția, jocuri de noroc etc.

Dar Bunul Dumnezeu m-a iubit pe când eram încă păcătos. El m-a iubit cu o iubire veşnică, a văzut că inima mea era robită în totalitate de satana şi a avut răbdare cu mine până la 24 de ani, aşteptându-mă ca pe fiul risipitor! A îngăduit ca diavolul să se atingă de trupul meu pentru a-mi câştiga sufletul.

În urma unei petreceri la care am fost cu un prieten care venise din armată, în drumul de întoarcere spre casă am neglijat să cumpăr bilete de călătorie cu trenul. În tren am încercat să evit conductorul şi asfel am ajuns în ultimul vagon de tren, am lăsat să plece trenul ca să pot să cobor din mersul trenului pe peron. Din nefericire trenul a luat viteză şi a trebuit să cobor mai devreme pe peron. Fiind încălțat cu ciocate am călcat strâmb pe pietre dar pentru că nu mi-am dat drumul de mânerul uşii a început să mă ducă trenul târâş. În timp ce eu mă luptam să mă ridic înapoi în tren, în disperarea de a-mi salva viața, mi-a intrat piciorul drept sub roata trenului şi a fost retezat mai sus de genunchi. Simțind că nu mai am piciorul, vroiam să mă ridic cu 20 de cm mai sus, să dau ciotul peste scară ca să pot urca în tren măcar cu un picior. Atunci mi-a intrat colțul scării în burtă, producându-mi ruptura de organe şi fisura de bazin (asta am aflat ulterior de la cadrele medicale). După această lovitură mi s-au înmuiat mâinile şi am dat drumul mânerului uşii şi m-am prins de scară. În lupta mea mi-a fost prins genunchiul între sabotul de frână şi roată. Mi-am dat seama de pericolul în care mă aflu şi am tras piciorul care a intrat sub roata trenului, fiind retezat mai jos de o palmă de genunchi. Distanța până la noul peron era foarte mică iar eu aveam deja bazinul sub scara trenului: urma să-mi fie sfărâmat mijlocul! Atunci mi-am strâns mâna stângă la piept şi mi-am dat drumul jos! Am simțit o durere ca şi cum aş fi fost ars cu un fier înroşit: mi se rupsese mâna între umăr şi cot (am avut tijă un an de zile). Având în vedere că accidentul s-a petrecut în gara localității unde locuiam, m-am trezit în urma trenului, pe aceeaşi linie, amețit. Peroanele erau aglomerate de oameni dar nimeni nu îndrăznea să îmi dea un prim-ajutor, fiind prea îngroziți de ceea ce vedeau! În acel moment nimeni nu mai credea că eu voi supraviețui! Am fost luat cu o maşină şi transportat la spital. Până să ajung la spital, anemia severă pe care o aveam în urma hemoragiei, mi-a luat complet vederea, dar eram conştient şi cunoşteam vocea fratelui şi a cumnatului meu. (A fost o traumă pentru mine când am conştientizat cât este de greu să nu ai vedere!)

Accidentul a avut loc pe 7 August 1999, iar pe 11 August urma să aibă loc eclipsa de soare.

După operația de la burtă îi spuneam mamei că eu nu mai am pentru ce să trăiesc pe acest pământ şi că dacă nu se întâmplă nimic cu mine în timpul eclipsei (se auzea atunci că vine sfârşitul lumii), atunci eu o să mă omor, ceea ce am şi încercat să fac, având de gând să îmi dau drumul în gol de la etajul 2 al spitalului. Dar atât de mult m-a iubit Dumnezeu, că nu a îngăduit ca eu să plec din lumea aceasta înainte de a mă împăca cu El!

Văzând că după eclipsă nu s-a întâmplat nimic rău, m-am ridicat în sezut, mi-am smuls perfuziile şi îmi făceam planuri cum să cobor din pat ca să pot ajunge la scări, atunci mi-a venit amețeală, am căzut din pat, m-am lovit la gură, mi s-a desprins operația la burtă şi mi-am provocat o hemoragie la la ciotul stâng. În urma pierderii de sânge mi-am pierdut din nou vederea. Atunci a venit doctorul meu speriat şi mi-a strigat: " TU VREI SĂ MORI?????" Iar eu i-am răspuns că "da". (Replica aceasta a devenit o glumă între noi timp de 84 de zile cât am stat în spital, fiindcă de câte ori venea să mă vadă mă întreba dacă vreau să mor, iar eu îi răspundeam că "da"). Apoi am făcut un stop cardiac! Mi-a stat inima şi am fost resuscitat (Bunul Dumnezeu din nou nu a îngăduit ca să fiu căştigat de satana pentru totdeauna). În aceste 84 de zile de spitalizare am suportat 5 operații!

Urma apoi să fiu externat, iar eu eram îngrijorat căci nu ştiam cu ce mă voi deplasa acasă după ce voi fi externat!

- va urma -

Cuvintele speranței (VIII)

Ion Buciuman

„Şi mi s-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieşea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului. În mijlocul pieții cetății şi pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod şi dând rod în fiecare lună; şi frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor."

Apocalipsa 22,1.2

Frunzele pomului vieții aduc vindecare şi refacere feluritelor categorii de beneficiari. Aceste categorii sunt numite aici „neamuri", pentru a sugera diversitatea nevoilor specifice fiecărui grup. Aceleaşi frunze oferă vindecare durerilor diferite. Visul omenirii de a găsi un panaceu îşi va găsi în sfârşit împlinirea. Deocamdată, frunzele pomului vieții sunt doar promisiuni, dar aceste promisiuni sunt făcute de Dumnezeu, care le poate şi aduce la împlinire. Acum, vindecarea este doar un vis frumos, dar credința este o realitate care ne poate pune în legătură sigură cu lucrurile făgăduite. Chiar şi acum, în aceste condiții, credința ne poate aduce puțină vindecare, sau cel puțin ne poate aduce pacea şi încrederea cu care să ne ducem greul şi amarul prezent. Putem atinge prin credință, frunzele pomului vieții.

Această imagine profetică sugerează finalitatea istoriei umane în casa veşnică a lui Dumnezeu. Dorința şi planul lui Dumnezeu este să aşeze din nou lucrurile, iar cei mântuiți să poată avea cele mai bune condiții de existență. Deşi această descriere priveşte situația viitoare a lucrurilor reînnoite, simbolurile pe care le conține, au de-a face cu cele mai înalte aspirații ale noastre.

Vindecarea neamurilor este unul dintre cele mai frumoase visuri pe care le-am putea avea. Posedăm o dorință profundă a sufletului după refacere şi aşezare din nou. Purtăm cu noi, de-a lungul drumului de nevoi şi griji, această aspirație spre împlinire. Avem o adevărată vocație a sănătății şi a deplinelor puteri.

În acest pasaj biblic cu valoare de concluzie a întregii Scripturi, vindecarea este însoțită de alte patru elemente supreme: piața cetății, tronul divin, râul vieții şi pomul vieții. Acesta este contextul în care are loc refacerea şi vindecarea.

Piața cetății sfinte este locul de adunare şi întâlnire al tuturor creaturilor cu Suveranul Dumnezeu creator. Aici este centrul de interes al întregului univers creat. Totul se mişcă în jurul acestui centru de interes şi putere.

Scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului ocupă locul de maximă vizibilitate. Oricine poate vedea de aproape sau de departe strălucirea veşnică şi mărirea fără margini a Celui ce domneşte în veci.

Râul vieții izvorăşte din mijlocul scaunului de domnie. În mod sugestiv, apa, acest lichid vital, îşi are sursa în Dumnezeu, creatorul a toate. Viața în sine vine de la Dumnezeu, iar mijloacele fundamentare de susținere se află în mâna şi la îndemâna Sa. Apa este mediul optim şi minim necesar existenței şi manifestării vieții noastre. Apa vieții îndestulează atât nevoile trupului cât şi ale sufletului. Viața este mai mult decât a vegeta. Ea

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

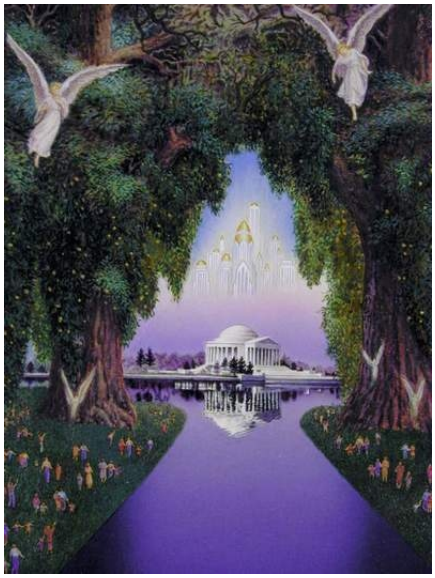

înseamnă şi a cugeta şi a simți bine şi frumos. Apa vieții întreține şi purifică întreaga ființă cu toate domeniile ei specifice. Rîul vieții este abundent şi prosper. Nimeni nu se teme de secetă sau penurie. Nimic nu amenință resursele veşnice. Ambianța cetății sfinte este dominată de stabilitate şi siguranță. Prezența divină conferă liniştea şi continuitatea fără restricții a vieții locuitorilor veşniciei.

Pomul vieții se adapă din apele râului de cristal şi fructele sale poartă savoarea şi vigoarea sănătoasă pentru oricine vrea să se hrănească. Belşugul şi varietatea sunt semnele caracteristice ale purtării de grijă ale lui Dumnezeu. Fructele pomului vieții oferă elementele necesare veşnicei reconstrucții a fizicului şi spiritualului celor mântuiți. Tot fruntele pomului vieții, oferă şi aromele veşnic proaspete şi noi ale grijii şi iubirii divine.

Frunzele pomului vieții aduc vindecare şi refacere feluritelor categorii de beneficiari. Aceste categorii sunt numite aici „neamuri", pentru a sugera diversitatea nevoilor specifice fiecărui grup. Aceleaşi frunze oferă vindecare durerilor diferite. Visul omenirii de a găsi un panaceu îşi va găsi în sfârşit împlinirea.

"De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu..."

Romani 8, 28

Deocamdată, frunzele pomului vieții sunt doar promisiuni, dar aceste promisiuni sunt făcute de Dumnezeu, care le poate şi aduce la împlinire. Acum, vindecarea este doar un vis frumos, dar credința este o realitate care ne poate pune în legătură sigură cu lucrurile făgăduite. Chiar şi acum, în aceste condiții, credința ne poate aduce vindecare ("De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu..." - Romani 8, 28),

sau cel puțin ne poate aduce pacea şi încrederea cu care să ne ducem greul şi amarul prezent. Putem atinge prin credință, frunzele pomului vieții.

Răsplată

« Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, şi la inima omului nu s-au suit, aşa sunt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. »

1 Corinteni 2: 9

Ray Stedman scrie în *Talking to My Father*:

Un cuplu de misionari bătrâni, care ani de zile slujiseră în Africa, se întorceau acum la New York, intenționând sa iasă la pensie. Dar nu aveau pensie, iar sănătatea le era destul de şubredă. Deja descurajarea începuse să-i cuprindă, simțindu-se înfrânți şi plini de temeri. La un moment dat au aflat că, pe acelaşi vapor cu care mergeau şi ei, îşi rezervase bilet şi preşedintele Teddy Roosvelt care se întorcea dintr-un safari pe care îl întreprinsese pe continentul negru.

Nimeni nu-i băga în seama pe ei. Stăteau pur şi simplu şi se uitau la fanfara care acompania sosirea cortegiului preşedintelui şi cum toată lumea de pe vapor încerca să-l vadă pe preşedinte.

În timp ce vasul îşi urma drumul prin apele Atlanticului, bătrânul misionar îi spuse soției sale:

„Nu-i corect. De ce pentru noi, care ne-am predat viețile lui Dumnezeu în serviciul nostru pe acest continent, nu există cineva căruia să-i pese? Uite, omul acesta se întoarce dintr-un safari şi toata lumea îl aclamă, pe când pe noi, nimeni nu dă doi bani."

***„Nu te mai frământa aşa, dragul meu"*, zise soția lui.**

„Nu pot să n-o fac. Pur şi simplu, nu este corect."

La sosirea vaporului în New York, preşedintele fu iarăşi întâmpinat în sunet de fanfară. Primarul şi alți demnitari ai oraşului erau şi ei acolo. Ziarele titrau din plin sosirea preşedintelui, dar nici un cuvânt pentru cei doi misionari. După ce au coborât de pe vapor, au reuşit să închirieze un apartament destul de ieftin în partea de est a oraşului, aşteptând ziua de mâine, cu speranțele ei. Nu ştiau cum îşi vor duce traiul în acest oraş.

În aceeaşi seară, omul nostru răbufni, spunându-i soției:

„Nu mai suport. Dumnezeu nu este corect cu noi."

Soția lui îi răspunse însă:

„De ce nu te duci în dormitor ca să-I spui lucrurile acestea direct lui Dumnezeu."

După un scurt timp ieşi din dormitor, dar cu o dispoziție cu totul diferită.

***„Ce s-a întâmplat?"*, îl întrebă soția.**

"Am rezolvat problema cu Dumnezeu"* spuse el. *„I-am mărturisit amărăciunea pe care am simțit-o când, în timp ce preşedintele a fost primit cu atâta fast, pe noi nimeni nu ne-a întâmpinat la întoarcere. Dar, după ce m-am rugat, am simțit cum Dumnezeu, punându-mi mâna pe umăr, îmi spunea foarte clar: „Dar voi nu ați ajuns încă acasă!"

Într-adevăr, credincioşia va fi răsplătită, dar nu neapărat aici, pe pământul acesta.

Insuficienţa renala acuta

- ultima parte -

Profilaxie

Majoritatea cauzelor de insuficienţă renală acută apar la persoanele care sunt deja spitalizate pentru alte afecţiuni sau boli grave. Medicii pot preveni insuficienţa renală identificând pacienţii care au un risc mare să dezvolte boala şi evitând medicamentele şi alte situaţii care o pot cauza.

Bolile care cresc riscul pacientului de a dezvolta insuficienţa renală sunt diabetul zaharat, hipertensiunea arterială, insuficienţa cardiacă, obezitatea şi bolile cronice renale (insuficienţa renală cronică). Dacă o persoană are una din aceste afecţiuni, trebuie să ia măsuri de precauţie în momentul în care începe un tratament cu medicamente noi.

Medicamentele folosite în mod frecvent ca aspirina sau ibuprofenul (antiinflamatoarele nesteroidiene) pot afecta funcţia renală la persoanele care au deja funcţia renală deteriorată, au diabet zaharat, hipertensiune arterială sau insuficienţa cardiacă.

Dacă pacientul se află în spital şi are un risc mare de a dezvolta insuficienţa renală acută din cauza unei operaţii, a unei afecţiuni medicale sau a unei injurii severe, medicul va lua măsuri de precauţie pentru a o evita.

Echilibrul lichidian va fi monitorizat cu atenţie.

Vor fi măsurate aportul şi eliminările lichidiene şi pacientul va fi cântărit zilnic.

Tensiunea arterială va fi verificată frecvent. Pacientul poate primi lichide intravenos pentru a menţine tensiunea arterială în limite normale.

Se vor efectua analize de laborator în mod frecvent pentru a menţine nivelul de electroliţi în limite normale.

Dieta va fi gândită de manieră ca pacientul să primească cel puţin 100 de grame de carbohidrati pe zi. Cantitatea de proteine poate fi restricţionată.

Medicaţia va fi gândită cu atenţie. Medicamentele care conţin magneziu pot fi întrerupte. Dozele altor medicamente pot fi ajustate.

Tratament ambulatoriu

Dacă o persoană a avut insuficienţă renală acută şi rinichii săi nu şi-au recăpătat pe deplin funcţia, aceasta va trebui să urmeze un regim special care va proteja rinichii de un efort prea mare. Un dietetician va colabora cu pacientul pentru a crea o dietă care să se potrivească cel mai bine cu nevoile sale.

Pacientul va trebui să-şi controleze aportul de minerale (electroliţi) şi de lichide în funcţie de extensia leziunilor, de alte boli pe care le poate avea şi de faptul dacă face sau nu dializă. De asemenea, va trebui să-şi limiteze aportul proteic. În general, pacientul va trebui să:

- îşi limiteze aportul de sare. Ingestia unei cantităţi prea mari de sare (sodiu) poate duce la retenţia de apă şi la creşterea riscului de insuficienţă cardiacă, edem pulmonar şi hipertensiune arterială. Poate fi dificil să se evite aportul de sodiu. Pentru a reduce cantitatea de sare din dietă, pacientul trebuie să înveţe să caute sodiul care se ascunde în alimente şi să aleagă alimentele mai puţin procesate
- să fie atent la ingestia de potasiu. Potasiul se găseşte în substituenţii de sare, în suplimenţii cu potasiu şi în unele fructe şi vegetale. Prea mult potasiu în sânge (hiperkaliemie) poate cauza slăbiciuni musculare şi ritm cardiac neregulat
- să fie atent la ingestia de fosfor. Fosforul se găseşte în lapte, brânză, carne, pui şi peşte. Excesul de fosfor din sânge (hiperfosfatemie) poate

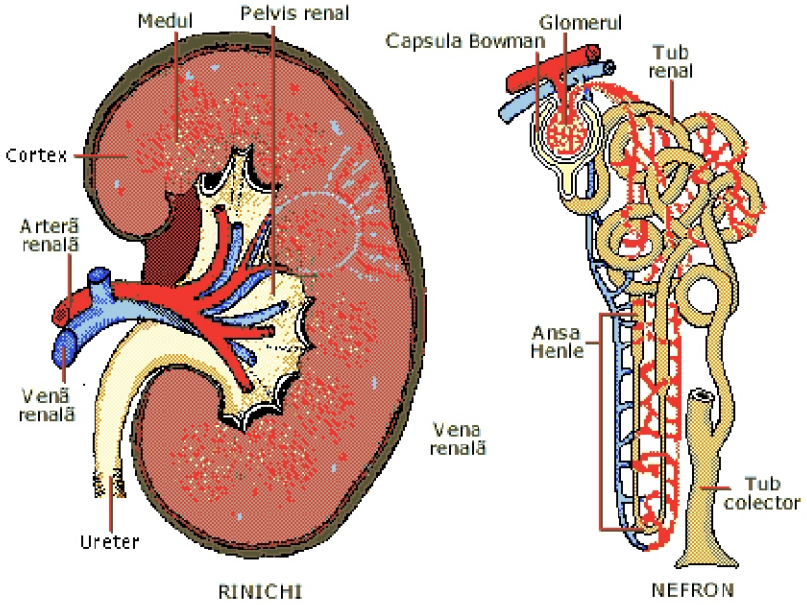

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

duce la eliminarea calciului din oase şi la probleme osoase.

Dializa creează necesităţi speciale. Este important ca pacientul să mănânce cantitatea corectă de calorii şi nutrienţi pentru a-şi menţine starea de sănătate. Un nutriţionist sau un dietetician îl poate ajuta să urmeze o dietă corectă.

Tratament medicamentos

Pacientul poate primi medicamente pentru a trata cauza insuficienţei renale acute sau pentru a preveni complicaţiile. De exemplu, pacientul poate lua antibiotice pentru a preveni sau trata infecţiile şi poate lua alte medicamente pentru a elimina excesul de lichide şi preveni dezechilibrele electrolitice, care pot fi periculoase.

Diureticele au fost folosite în mod tradiţional în tratamentul insuficienţei renale acute deoarece cresc rapid producţia urinară. Dar mulţi specialişti consideră acum că ele pot să nu fie folositoare şi că pot fi chiar dăunătoare pacienţilor care sunt foarte bolnavi. În funcţie de cauza şi de severitatea insuficienţei renale acute, medicul poate alege o altă metodă pentru a elimina excesul de lichide.

Tratament chirurgical

Medicul nefrolog poate discuta cu pacientul despre posibilitatea unui transplant renal dacă acesta:

- are insuficienţă renală severă care nu poate fi reversibilă prin altă metodă de tratament
- este un bun candidat pentru operaţie. De obicei aceasta semnifică că pacientul este într-o stare de sănătate bună cu excepţia problemei renale.

Alte tratamente

Dializa

Cand un pacient dezvoltă insuficienţă renală acută, acesta ar putea avea nevoie de dializă. Dializa este un proces mecanic care suplineşte funcţia rinichilor prin:

- eliminarea produşilor de metabolism, ca de exemplu ureea, din sânge
- refacerea echilibrului electrolitic din sânge
- eliminarea surplusului de lichide din organism.

Înainte de a începe dializa, medicul va trebui să realizeze o cale de abord. Aceasta reprezintă locul unde acele de dializă pot fi introduse pentru a trimite sângele spre şi din aparatul de dializă. De exemplu, pacientul poate avea un mic tub (numit cateter) plasat într-o venă de la nivelul braţului, piciorului, toracelui sau gâtului. Calea de abord depinde de tipul de dializă ce va fi făcut.

Se pot folosi două tipuri de dializă pentru a trata insuficienţa renală acută:

- hemodializa foloseşte o membrană mecanică (dializor) pentru a filtra direct produşii de metabolism şi elimină excesul de lichide din organism. Această metodă este cel mai frecvent folosită şi cea mai eficientă metodă de tratament a insuficienţei renale acute. Hemodializa este cea mai eficientă metodă de tratamet, mai ales la o persoană care se află în stare critică
- dializa peritoneală foloseşte ca membrană filtrantă cavitatea peritoneală şi o soluţie de dializă (e o soluţie sărată) pentru a elimina produşii de metabolism şi excesul de lichide din organism. Este mai puţin folosită decât hemodializa pentru tratamentul insuficienţei renale acute.

Pentru a urmări eficienta dializei, pacientului i se vor recolta probe de sânge înainte şi după dializă, determinându-se nivelul ureei (BUN). Prin măsurarea ureei înainte şi după dializă, medicul poate afla cât de bine a înlăturat dializa produşii de metabolism din curentul circulator. Odată ce forma severa a insuficienţei renale acute s-a instalat, dializa este singura soluţie, în afara de transplantul renal, de susţinere a vieţii.

Tratamentul obstrucţiei

Aproximativ 5% din cauzele insuficienţei renale acute sunt datorate obstrucţiei tractului urinar, ceea se duce la creşterea produşilor de metabolism în sânge. Această formă de insuficienţă renală este denumită insuficienţă renală acută postrenală. Se poate face un tratament pentru a înlătura sau ocoli obstrucţia. Dacă există o piatră la nivelul rinichiului care blochează tractul urinar, medicul specialist o poate înlătura sau distruge. Cea mai frecvent folosită procedură pentru litiaza renală este litotritia extracorporeală. Se folosesc ultrasunetele care străbat uşor corpul pacientului, dar sunt suficient de puternice pentru a distruge o piatră.

Dacă medicul nu poate înlătura obstrucţia, se va crea o cale urinară care să o ocolească, folosind un cateter sau altă metodă. Plasarea unui cateter (sondă) în vezica urinară pentru a o evacua, va înlătura simptomele şi va permite reluarea funcţiei renale.

- sfârşit -

Sursa: www.sfatulmedicului.ro

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Iarba mare

Iarba mare (Inula helenium) este una dintre plantele cu flori galbene mari frecvent întâlnită în zona de munte şi de deal. Este o plantă ierboasă rezistentă, destul de înaltă, care creşte mai ales în locurile umede de pe lângă malul apelor. Are o rădăcină îngroşată (tuberizată) cu nişte cicatrici de formă inelată, din care se desprind ramificaţii lungi, dar mai subţiri. Iarba mare înfloreşte din iunie şi până târziu în septembrie. Florile au un diametru uneori mai mare de 5 cm, iar culoarea lor galbenă intens le face uşor vizibile chiar de la distanţă. Rădăcinile se recoltează în lunile septembrie sau chiar octombrie. În momentul ruperii emană un miros aromat, camforat.

Substanţe active, acţiune, proprietăţi

Substanţa masiv reprezentată în rădăcini este inulina, care deşi este un compus polizaharidic asemenea zahărului, nu duce la creşterea glicemiei. Rădăcinile conţin şi un ulei volatil în cantitate de 1-3%, depunerea acestuia la rece în stare solidă formează aşa-numitul camfor de inula sau helenină, un amestec de diverse sescviterpene (alantolactonă şi compuşi similari). În plus, s-au evidenţiat substanţe de natură terpenică, fitoncide (substanţe antibiotice sintetizate de plante), fridelină, damaradeniol, stigmasterol şi altele. Frunzele conţin un principiu amar, vitamina C şi săruri minerale, iar florile conţin în principal helenină.

Prin principiile conţinute, preparatele din rădăcină de iarbă mare au efect expectorant, spasmolitic, coleretic, colagog şi diuretic precum şi o acţiune generală tonică. Fitoncidele mai sus menţionate conferă remediilor din iarbă mare proprietăţi antihelmintice, bacteriostatice şi antivirale. Remarcabil este efectul menţionat de tratatele de specialitate asupra bacilului tuberculozei. Potrivit unor studii de laborator, sescviterpenele par să aibă proprietăţi inhibitoare asupra celulelor tumorale.

Indicaţii terapeutice, preparare şi administrare

Iarba mare este recomandată în infecţiile căilor respiratorii care se manifestă cu tuse, atât pentru calmarea aceasteia, cât şi pentru fluidificarea secreţiilor bronşice cum ar fi bronşitele şi traheitele. De asemenea, ca antihelmintic îşi poate găsi utilitatea în tratarea unor infestaţii cu viermi intestinali (oxiuri, ascarizi). Iarba mare este utilă în afecţiunile hepato-biliare cum ar fi dischinezia biliară.

Decoctul simplu se prepară din 2 linguri de rădăcină mărunţită la o cană cu apă şi se consumă 1-2 căni pe zi. Decoctul concentrat se prepară din 4 linguri de materie rădăcinoasă uscată la o cană cu apă şi se administrează câte 3-4 linguri pe zi. Ca expectorant şi antitusiv se obişnuieşte să se prepare ceaiuri combinate în a căror compoziţie intră alte specii cum ar fi podbalul, salvia, nalba etc.

Reacţii adverse şi contraindicaţii

În literatura de specialitate sunt menţionate două aspecte. Unele studii menţionează că la pacienţii cu teren alergic pot să apară reacţii alergice la aplicarea externă a unor preparate din rădăcină de iarbă mare, ceea ce impune administrarea cu prudenţă a remediilor la aceşti pacienţi, respectiv întreruperea imediată a tratamentului în cazul apariţiei reacţiilor nedorite. Al doilea aspect se leagă de efectele încă incomplet precizate ale dozelor mari asupra sistemului nervos. Pentru evitarea acestora se impune evitarea cu strictețe a supradozării. Nu se recomandă în sarcină şi perioada de lactaţie.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie” Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări”, subsecţiunea „Întrebări medicale”.

Este adevărat că, în fiecare an, luna decembrie deține primul loc în ceea ce privește numărul sms-urilor, scrisorilor (trimise prin poșta clasică sau cea electronică), felicitărilor, însă m-aș fi bucurat să fie mai multe bogate în gânduri valoroase. (Nu mă refer aici la felicitările și urările din scrisori, sms, e-mail, felicitări…, care au fost extraordinare, dar… scurte!)

Știți vorba aceea: „Puține… dar bune!", așa că mai jos vă puteți hrăni mintea și inima cu câteva gânduri deosebite, ale unora dintre cititoarele revistei (unde or fi băieții!).

POFTĂ BUNĂ! și vă aștept pe toți să vă împărtășiți din gândurile și trăirile voastre, sau să trimiteți gânduri frumoase, înălțătoare, din cărțile pe care le-ați citit sau le citiți, pentru a ne bucura cu toții de ele!

Laura

Nu există modalitate mai bună de a ne demonstra încrederea în Dumnezeu decât să ne ocupăm mai mult și mereu de ceea ce ne cere El să facem.

Problemele zilnice și furtunile vieții ne descurajează și ne întristează uneori. Dar, așa cum vulturul caută să cunoască unde este siguranța, știm și noi cred unde să ne îndreptăm când totul pare să meargă anapoda. Zilele noastre sunt ca niște valize identice, toate de aceeași mărime. Și totuși, unii pun în ele mai multe decât ceilalți!

Mulți dintre noi avem păreri diferite în ceea ce privește viața, dar poate nu ne-am întrebat niciodată: „Care este felul nostru de a o mânui?"

Treci printr-o experiență nu tocmai plăcută atunci când trupul tău are o problemă și în fața ta stă o situație pe care nu o poți rezolva sau măcar ajuta cu ceva. Degeaba mintea lucrează… dar am aflat că putem lucra și la acest aspect atunci când ni se pare că ni s-a tăiat creanga de sub picioare.

Forța care ne face inima să tresalte, nu este alta decât Harul lui Dumnezeu, care, din puțina posibilitate, face să crească puterea de a putea și rezolva lucruri la care și tu, personal, te miri că s-au făcut.

Harul nu trebuie ținut într-un buzunar, ci trebuie scos și pus în folosință și înaintea semenului tău.

Mi-au plăcut mult aceste gânduri și am considerat că este normal să le „gustăm" cu toții, respectându-ți și dorința. Ceea ce te rog este să mi-o reamintești în fiecare scrisoare.

Îți mulțumesc pentru cele scrise, pentru rugăciunile înălțate, pentru felicitare, pentru… că fiecare scrisoare a ta adaugă ceva valororos revistei. Domnul cu tine și cu cei dragi!

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

Când văd cât de citită este această revistă, mă rog mereu pentru ea, pentru ca viața ei să fie cât mai lungă, să nu se simtă niciodată în pericolul de a nu mai fi publicată. Și noi, cei bolnavi, trebuie să avem o publicație a noastră, un ajutor al nostru.

Consider că ajutorul moral face mai mult decât cel material. Ajutorul bănesc este și el destul de bun, dar un sfat, o vorbă spusă din suflet, face mult mai mult decât cel bănesc. Degeaba o persoană avută ajută un om bolnav, dacă atunci când îl ajută, îi oferă banii însoțindu-i cu vorbe dureroase, cum ar fi: „Ia mă handicapatule!"... sau altele asemenea.

Mulți se întreabă ce suntem noi, oamenii! Eu consider că suntem niște călători, iar viața am considerat-o și o consider ca fiind un drum. Referitor la aceasta am și scris o mică poezioară…

…pe care am publicat-o cu toată plăcerea. Într-adevăr, un drum care începe aici și care bunul Dumnezeu vrea să-l terminăm în paradis, unde durerea, plânsul… Depinde însă de noi pe ce cale apucăm. Bine ar fi să-L întrebăm pe El și-n Cuvântul Său să găsim răspunsul.

Mă bucur că singurătatea a cam început să dispară.

Gal Viorica
Cluj Napoca

...Stau și eu ca ucenicii la picioarele Lui și niciodată nu mă alungă de lângă El, nu mi-a dat niciodată sentimentul că aș fi nedorită acolo sau, și mai rău, că nu aș exista.

Cuvintele Lui eliberează și vindecă sufletul. Învățăturile Lui au desfăcut toate porțile gândirii mele. Când cuvintele Lui îmi străpungeau duhul, revelațiile pe care le afla sufletul meu îmi tăiau respirația. Nu are nimic de ascuns, nu Se sfiește de mine și nu-Și face probleme că I-aș putea întina sfințenia.

Când m-a găsit, abia dacă mai existam, atât de mult se-nchiseseră peste mine zidurile reci și groase. Cel mai greu de străpuns a fost cel pe care-l creasem eu însămi în jurul meu. Îmi amintesc cum învățăturile lui Isus au început să răzbată prin piatra în spatele căreia îmi înmormântasem sufletul. Aproape că puteam auzi cum se sfarmă zidul. S-a pus în mine dorul acela pe care nu-l va putea înăbuși nimeni, niciodată.

Simțeam cum peste mine vin, val după val, dragostea, acceptarea și înțelepciunea Lui. Lucru cu adevărat uimitor este că în clipa în care mă ridic de la picioarele Sale, mă simt o ființă preaiubită de Dumnezeu.

Știu că trecutul îmi este iertat, că prezentul nu are sens fără El și viitorul îmi este asigurat.

Ar mai fi fost de scris, însă m-am oprit la această

>>> continuare în pagina 11

>>> continuare din pagina 10

frază, care pare concluzia la tot ceea ce ai scris legat de El şi de impactul extraordinar de pozitiv asupra gândirii şi vieţii tale. Într-adevăr, dragostea Lui pentru noi este imensă, iar dacă venim la El, trecutul, prezentul şi viitorul sunt asigurate.

Mă bucur că revista înseamnă atât de mult şi mulţumesc pentru frumoasele cuvinte scrise la adresa revistei şi a mea.

Cone Emilia
Giarmata Vii (Timiş)

A mai trecut un an - cu bucurii, cu multe încercări, dar sunt bucuroasă că l-am trecut împreună cu Domnul, a Cărui prezenţă am simţit-o în fiecare clipă a vieţii mele. Dacă fac un bilanţ, eu personal îmi dau seama că mai multe au fost bucuriile în care a intervenit Domnul, m-a încurajat, mi-a luat povara şi mi-a fost mai uşor.

Asta nu înţeleg mulţi, că viaţa fără El este deşertăciune. Numai Domnul Isus poate transforma: necazul în bucurie, durerea în binecuvântare, o inimă tristă în una veselă... Condiţia: să ne predăm viaţa în mâna Lui... şi cine a făcut-o este un om fericit!

El strigă şi azi: „Urmează-mă!". Isus este Mântuitorul care ne cheamă să-L urmăm, El este Cel care ne-a iubit, a suferit, a murit pentru noi. El ne promite că ne va însoţi pe calea vieţii... iar urmele Sale sunt sigure.

Mă întreb de multe ori de ce oamenilor le este aşa de greu să-şi predea viaţa în mâna Domnului? Ce mult pierd când Îl refuză pe Isus în viaţa lor!

Când gânduri negre îmi invadează sufletul sau mă simt iar răpusă de întristare, intervine El: mă rog, deschid Biblia şi vine Cuvântul care mă încurajează şi mereu îmi aminteşte: „Eu sunt cu tine!"

Îmi place să recitesc Isaia 41: 10 „nu te teme, căci Eu sînt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îţi vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare."

Superbă făgăduinţă! Cum să te mai doboare durerile, necazurile, întristările… Totul este să înţelegem CINE este CEL care ne făgăduieşte lucruri aşa de minunate!

Oh! Ce bine ar fi dacă am înţelege şi am trăi cele ce mi-am permis să public din scrisoarea d-voastră! Alta ar fi starea noastră sufletească.

Mulţumesc şi mulţumim pentru tot!

IMPORTANT !

Mulţumim din inimă tuturor celor care au ales să facă o bucurie şi o surpriză plăcută prietenilor şi colegilor de suferinţă, trimiţându-ne adresele lor.

După cum bine aţi văzut şi vedeţi, unii dintre ei au scris şi scriu, mulţumind celor care ne-au trimis adresele, aşa că reînnoim rugămintea de a continua să ne trimiteţi adrese ale semenilor şi prietenilor noştri cu handicap locomotor, care, ca şi noi, trec prin aceleaşi frustrări, dezamăgiri, descurajări şi lupte sufleteşti.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informaţiile pe care le conţine, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiţi.

Vă mulţumim!

INVITAŢIE APEL

Te-ai gândit că viaţa ta e un roman? Poate n-ai cutezat s-o priveşti aşa, dar acesta este adevărul. Pentru mulţi cititori ai revistei noastre, experienţele de viaţă relatate în ea sunt aşa de binefăcătoare.

Poate şi pe tine te-au încurajat sau ţi-au oferit sfaturi bune. Şi experienţa ta de viaţă contează pentru noi. Nu te gândi că este nesemnificativă, pentru că nu este aşa. Nu despre lucruri spectaculoase ţinem să scriem, ci şi de cele mici, dar care ne încurajează. Un mic succes pe care l-ai obţinut în lupta cu viaţa, poate fi şi pentru noi o încurajare. O inovaţie simplă pe care ai făcut-o şi pe care o împărtăşeşti revistei, poate ajuta vieţile a sute dintre noi.

Nu ezita să ne scrii despre viaţa ta, care poate ţi se pare nesemnificativă, dar care pentru noi poate fi un adevărat izvor de încurajare şi mângâiere.

Te aşteptăm în paginile revistei noastre!

IMPORTANT!

Ţinând cont că aprox. 50% din revistă o scriem împreună, subliniez că menţinerea ei la acest număr de pagini, depinde nu numai de bani, ci şi de scrisorile voastre (şi de numărul lor, dar mai ales de conţinutul lor) aşa că vă îndemn să scrieţi orice aveţi în suflet şi în inimă; orice credeţi că este un îndemn, o încurajare; orice credeţi că ne-ar putea ajuta pe noi toţi, cei care o citim. De asemenea, scrieţi-vă experienţele de viaţă, nu le desconsideraţi, şi nu uitaţi că aşteptăm mereu creaţiile voastre în domeniul literar.

Vă mulţumesc în numele tuturor!

>>> continuare în pagina 14

DRUMUL VIEȚII

Omul de la naştere este doar un simplu călător,
Iar viața nu este decât un drum lung, obositor,
Un drum lung, pe care omul trebuie să-l parcurgă,
Şi pe care şi binele şi răul mereu au să curgă.

La început omul merge pe el senin şi nepăsător,
Căci drumul este frumos şi drept, un drum uşor,
Dar de la un timp drumul devine anevoios,
Iar călătorul frânt de oboseală se aşază jos.

După un timp se ridică odihnit şi pleacă iar,
Întrebându-se de nu parcurge drumul în zadar,
Dar drumul nu este în zadar şi nu poate fi greşit,
Dacă înainte de-a o lua pe el bine a gândit.

Dar deodată drumul ajunge şi la o răscruce,
Iar omul nostru nu mai ştie încotro s-o apuce,
Priveşte înapoi, priveşte înainte, nu apare cineva,
Pe care să-l întrebe pe ce cale trebuie s-o ia?

Stă omul în cumpănă, nu ştie ce să mai facă,
Pe ce cale să apuce, pe ce drum să meargă,
Totuşi până la urmă alege calea şi o ia pe ea,
Sperând să fie drumul pe care trebuia s-o ia.

Merge pe el, dar cu grijă şi un pic mai atent,
Căci drumul nu mai este chiar aşa de drept,
Întrebându-se cât din el are să mai parcurgă
Şi când oare la finalul drumului are să ajungă?

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

O ISUSE

O Isuse dulce
Dulcele meu Domn
Şi ziua şi noaptea
Eu Te chem mereu

Ca să vii Isuse
În ajutorul meu
Să lupți cu vrăjmaşul
Sufletului meu

Mi-ai iertat Isuse
Păcatul cel greu
Ce greu mă rănea
În sufletul meu

Mi-ai iertat Isuse
Păcatul cel greu
Şi mi-ai dat odihna
Ce n-o aveam eu

Îți mulțumesc Doamne
Căci Tu m-ai salvat
Prin sângele Tău
M-ai eliberat

Îți mulțumesc Doamne
Căci m-ai mântuit
Prin sângele Tău
Azi sunt fericit.

Perciu Elena - Craiova

Talentul… nu cunoaste handicap!

Talentul… (Creatia ta)

MULȚUMIRE ȚIE SFÂNT PĂRINTE...

Vin către Tine cu recunoştință,
Şi-Ți mulțumesc pentru că Tu mă duci spre biruință
Că mă ajuți în fiecare zi să sper
Că totul va fi mai bine ca ieri.

Îți mulțumesc pentru iubire,
Care n-ar exista fără Tine.
Îți mulțumesc pentru adevăr,
Şi că ne ajuți să ajungem usor la el.

Pentru mama-ți mulțumesc
Ea îmi dă putere să cresc alături de Tine,
Şi să zîmbesc cînd mă gîndesc,
Cîte face pentru mine.

Îți mulțumesc pentru lumină,
Pentru speranța ce o pui in mine...
Îti mulumesc pentru tot ce mă înconjoară,
Şi pentru prietenii ce-mi sunt alături
Cînd duşmanii încearcă să mă doboare.

Îți mulțumesc pentru probleme, greutăți,
Pentru duşmani şi pentru zile de tristeți..
Fără ele, Doamne nu aş învăța
Cum să Te prețuiesc în toată viața mea.

Ajută-mă în continuare scump Isus,
Să Te slăvesc, să Te preamăresc,
Şi zi de zi să-mi amintesc,
De dragostea Ta ce zi de zi e prezentă-n viața mea.

Mariuțanu Olivia - Smârdan (Botoşani)

NOSTALGIE

Vara, toamna, a trecut
Rece-n codru a făcut
A făcut rece mereu
Şi în suflețelul meu.

Un nor negru a plouat
Destinul meu şi împlinirea
La fericire am tot visat
Şi nu mai ştiu ce-i fericirea.

Aş crede-n darul cel ceresc
Şi dacă sunt minuni aş crede
De-ar fi aşa cum eu doresc
Şi dacă visul, nu s-ar pierde.

Fă-mă Doamne-o floare aleasă
În grădină, nu în casă
În grădină-n paradis
Fă-mă aevea, nu în vis.

Talentul… nu cunoaste handicap!

Chiriac Sofia - R. Moldova

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

AŞ VREA SĂ FIU…

Aş vrea să fiu în Betleem,
un biet păstor de turmă,
Aş vrea să fiu un Mag vestit,
să caut un Mântuitor vestit,
Urmând a stelei urmă.

Aş vrea să fiu în templu un orb,
ce-şi capătă vederea,
Privind pe-al lumii Salvator,
Când pe Pământ Îşi începe şederea.

Aş vrea să fiu un copilaş, la joacă cu Isus,
Să-L însoţesc mereu, cu El să cresc,
Visând la locul minunat de sus.

Aş vrea să fiu un doctor sau un vameş,
Să fiu pescar, sau chiar tâmplar,
Să merg cu-Isus întotdeauna;
Iar când greşesc, să gust din al Său har.

Aş vrea să fiu ca Ioan, iubitul ucenic,
S-adorm pe pieptul blând al Mielului Pascal,
S-ascult învăţături, şi pilde să ascult,
Aş vrea…, chiar păcătos, să mi se ierte mult.

Aş vrea să fiu un om cu o credinţă mare,
Şi… doar privind, la El să capăt vindecare.

Aş vrea să fiu tâlhar,
pe cruce-n dreapta Sa,
Să îmi şoptească blând,
C-odată, eu şi El, la masă vom cina.

Gal Viorica - Cluj Napoca

IARNA ASTA

Iarna asta-i cam nebună;
Fără ger şi fără urme
De nămeţi sau fulgi de nea;
Iarna asta-i cu dambla!

Vântul, suflă cu putere
Printre uşi şi prin zăbrele
Şi, se-ascunde şi prin pod
Care geme vechi şi bont.

Plouă-ntr-una cu clăbuci,
Bălţi se-ascund între uluci,
Iar pe stradă e prăpăd!
Eu, ajung acas' prin glod

Care-mi trece de-ncălţări
Tocmai reparate, ieri;
Căci cizmaru' priceput
Ghetele mi le-a cusut

Să mă ţină înc-un an.
Of! le-am rupt prin bolovani.
Dar, nu-mi pasă, zău aşa,
Altele voi cumpăra
Sau, n-o să mai ies din casă
Iar de iarnă, nici că-mi pasă!

Iarna asta-i vineţie,
Mohorâtă şi zbanghie,
Nu-i zăpadă, nici polei,
Peste iarnă cerne ploi.

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanţa)

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

Talentul… (Creatia ta)

DOR DURUT

Mi-e dor de tine, satul meu natal
Şi vatra ta mă cheamă ne-ncetat
Mă simt atrasă ca de-un dulce val
Să mă întorc, oriunde-aş fi plecat.

Mă-ntorc cu dor, când dorul tău mă cheamă
Şi-ţi calc pământul cu-n tremur neînţeles
Păşesc încet, de parcă-mi este teamă,
Din somn copilăria mea să n-o trezesc.

Mă-ntorc mereu că dorul nu mă lasă,
Dar te urăsc pe cât îmi e iubirea,
Durerea ta pe suflet mă apasă,
Şi numai tu îmi ştii copilăria.

Pe drumurile tale ades' am colindat
Cu lacrimi şiroindu-mi pe sub gene
Şi căutam ceva ce viaţa nu mi-a dat
Dar de amar şi astăzi sufletul îmi geme.

Mă ştiu copacii cei bătrâni din sat,
Mă ştiu şi dealurile toate,
Şi Prutul ştie de câte ori am stat,
Sub salcia din mal cu crengile-aplecate.

Credeam atunci în vise împlinite,
Şi în puterea mea de-a învinge am crezut
Dar astăzi sunt doar ziduri năruite,
De la faimoase castele de nisip.

Anii au trecut ca pietrele de moară,
Şi sufletul încet mi-au măcinat,
De parcă totu-ar fi aşa… ca într-o doară
Şi viaţa mea ar fi ceva neînsemnat.

Să fii de vină tu, sătucul meu
De soarta ce mi-a fost prezisă,
Ori poate-n Cartea mare, sus, la Dumnezeu
O pagină era de mult şi pentru mine scrisă?

Pricopie Petrica

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm ca timpurile în care trăim să nu ni se pară grele.

Să ne rugăm pentru cei care se îngrijesc de noi cu atâta dragoste.

Să ne rugăm ca El să binecuvânteze pe Aurel Burcea.

Laura

Sper şi doresc să se roage pentru mine, să scap de fumat şi puţinele vulpiţe care nu lasă Duhul Sfânt să intre în inima mea. Rugaţi-vă fraţilor şi pentru problema mea.

Cărăşel Ioan - Baia de Arieş

Să ne rugăm pentru însănătoşirea grabnică a prietenului meu Cristy.

Pop Mihai - Breb (Maramureş)

Pentru părinţii mei şi pentru construirea unei camere. Anii au început să se adune şi pe umerii lor, iar o cameră mare, în care ar putea folosi macaraua (pt. a mă urca pe căruţ) şi în care ar putea încăpea uşor şi un pat pe mijloc (pt. a mă întoarce, n-ar mai trebui să mai mă tragă, ci doar să mă rostogolească).

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Aşa cum v-am anunţat, cu ajutorul bunului Dumnezeu, am întocmit şi am înaintat la ASI (fostul SCOAR) cererea necesară pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an. Cererea a fost aprobată, însă suma alocată este f. f. f. mică: dacă anul trecut ni s-a aprobat şi ni s-a dat suma de 150.000.000 lei, anul acesta ni s-a aprobat doar 20.000.000 lei. Aceasta în condiţiile în care cheltuielile pe lună se cifrează la aproape 40.000.000!!!

(La scumpirile de expediere prin poştă de astă vară - de la 3.000 lei / buc., la 6.000 lei / buc.- s-a adăugat luna aceasta şi scumpirea de la tipografie - de la 5.500 lei / buc., la 6.500 lei / buc.)

Pentru toţi cei care dorim ca această revistă să apară şi în viitor (şi eu cred că toţi ne dorim aceasta), revin cu rugămintea: „genunchiul jos". Bunul Dumnezeu abia aşteaptă să ne ajute şi în continuare.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

P.S. Ca urmare a rugăciunilor înălţate până acum către Bunul Dumnezeu, un om al Lui, un om cu inimă mare, membru ASI, a hotărât să suplimenteze cei 20.000.000 promişi de ASI pentru anul acesta de finanţare (2007- 2008), cu 40.000.000 din partea dumnealui.

La sfârşitul anului am primit deja 30.000.000, aşa că...

SLAVĂ DOMNULUI şi MULŢUMIM!

...::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::...

>>> continuare din pagina 11

ANUNŢ

Rog toţi cititorii ca, atunci când scriu o scrisoare către revistă, să specifice numele şi adresa pe plic (sau în cuprinsul scrisorii) pentru a putea cu uşurinţă identifica cine a scris-o. Reamintesc că, prin harul bunului Dumnezeu, aproape 2.650 de persoane primesc revista, iar numărul acesta, prin adresele trimise de voi, creşte în fiecare lună (luna aceasta am tipărit 2.650), aşa că... Reamintesc că revista o lucrez singur (omeneşte vorbind) şi este imposibil să reţin şi să recunosc expeditorul numai după scris.

O rugăminte şi pentru cei ce trimit sms-uri sau scrisori prin e-mail: cel puţin numele şi prenumele!

Nerespectarea acestor elementare lucruri, poate duce la neputinţa de a publica numele, gândurile, poeziile...

ANUNŢ

Unul din scopurile revistei este comunicarea şi cunoaşterea, iar cum internetul oferă posibilităţi multiple de comunicare (e-mail, messenger, chat...) şi cum din ce în ce mai mulţi dintre noi au (sau vor avea) acces la internet, m-am gândit să folosim şi acest mijloc pentru a comunica şi a ne cunoaşte mai bine.

Toţi cititorii care au acces la internet şi care doresc, pot trimite prin e-mail adresele de e-mail (ele constituie şi ID-urile de mess) pe adresa mea aurelsda@yahoo.com - vor fi apoi publicate]n revistă.

Dacă vor fi însoţite şi de numele reale, sunt mai mari şanse de a fi contactaţi de ceilalţi(e).

...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::...

Bologa Anişoara - Greci (Mehedinţi)

*Pentru **Aurel Burcea**, multă sănătate, fericire, bucurii, putere de muncă, cărarea vieții să-ți fie presărată cu multe petale de flori şi un călduros **"La mulți ani!"***

*Pentru prietenul meu mult iubit şi devotat **Florin Mihai Negurici**, care pe 12 ianuarie împlineşte o frumoasă vârstă. Sănătate, fericire, să fie iubit de cea care îl iubeşte enorm de mult. **"La mulți ani!"***

*Pentru cumnățica mea **Florina Bologa** (14 ian.). Multă sănătate, bucurii şi **"La mulți ani!"***

Ciontoş Paraschiva - Bucureşti

*Pentru sora **Fizeşan Maria** din Sînandrei, care în data de 23 ianuarie mai adugă un trandafir, împlinind o frumoasă vârstă. Draga mea îți doresc multă sănătate (de care ai multă nevoie) atât ție cât şi lui **Milu** şi familia **Rişca**.*

*Pentru sora **Lica**, pentru îngerul meu, cu ocazia zilei de naştere, 28 ianuarie, noi îți dorim **"La mulți ani!"** la frumoasa vârstă la care s-a mai adăugat un trandafir.*

Radu Claudia - Drăgăneşti (Prahova)

*Doresc să le urez surorilor mele un călduros **"La mulți ani!": Elena** (7 decembrie) şi **Vandana** (21 decembrie). Dumnezeu să vă binecuvânteze!*

Gal Viorica - Cluj Napoca

*Pentru **Aurel Burcea**, cu ocazia zilei de naştere pe data de 1 bianuarie, cele mai frumoase flori din această mare şi frumoasă grădină a vieții, cu cele mai alese gânduri de multă, multă sănătate, fericire, împliniri şi multe bucurii şi să vă cânte în suflet iubire, şi păsări, şi flori, şi adieri de parfum să vă de-a strălucire şi un sincer: **"La mulți ani!"** cu multe aprecieri.*

Ungureanu Claudia - Nămoloasa Târg

*Pentru **Burcea Aurel**, cu ocazia zilei de naştere (1 ianuarie) un sincer şi călduros **"La mulți ani!"***

Mihalea Victorina - Sânandrei (Timiş)

*Pentru **Sperlea Marta** care, pe 8 ianuarie, împlineşte o frumoasă vârstă. În anul în care am intrat, bunul Dumnezeu să-ți umple inima şi viața cu multe şi frumoase binecuvântări, iar inima ta să fie întru-totul a Lui.*

Coţofană Doina - Bucureşti

***"La mulți ani!"** cu ocazia zilei de naştere pentru **Irina David** şi **Radu Claudia**. Multă, multă sănătate!*

Caras Dorica - Odobeşti (Vrancea)

*Pentru **Burcea Aurel "La mulți ani!",** multă sănătate şi putere de muncă, să ne mai bucuri mulți ani cu această revistă care este ca un balsam pentru sufletele noastre.*

Burciu Mihai - Mârşa (Sibiu)

***"La mulți ani!"** de ziua d-voastră pe 1 ianuarie. Să vă dea Dumnezeu sănătate şi putere.*

Cone Emilia - Giarmata Vii (Timiş)

***Aurel**, azi e ziua când Dumnezeu a hotărât să vii tu pe lume. Mă alătur şi eu celor sunt lângă tine, dorindu-ți sănătate, multe binecuvântări, să rămâi aşa optimist spre bucuria familiei tale şi a noastră. **"La mulți ani!"** fericiți şi Domnul să lucreze după voia Lui. El este nădejdea noastră!*

Neacşu Viorica & Anghel - Petroşani

***"La mulți ani!"** îți doreşte din inimă familia Neacşu din Petroşani, multă sănătate, şi cât mai multe apariții ale revistei noastre "ÎMPREUNĂ"*

Cristopher Reeve

- un erou model -

-.ultima parte.-

Băiatul cel mare a lui Reeve, Matthew Exton Reeve, a absolvit Universitatea Brown în mai 2002, Bachelor in Arte, cu specializare în arta semiotică. Ca regizor, Matthew a fost contactat de către trei emisiuni de televiziune să facă un documentar despre progresul tatălui său în recuperare, care au fost difuzate în întreaga lume în anii 2002 şi 2003. În unul din cele trei filme speciale, în jurul celei de a 50-a aniversări, îl arăta pe Reeve mergând cu ajutorul unui support în timp ce era susţinut de hamuri speciale. Celelalte două filme speciale nu se ştie dacă au fost difuzate pe piaţă. Fiica lui Reeve, Alexandra, a intrat la Yale University în Connecticut în 2001 când s-a alăturat echipei Yale Polo Squad, fiind susţinută de entuziasmul tatălui său. După ce a terminat în 2005, s-a înscris la Columbia University din New York, ca studentă la Drept. Mezinul Will a moştenit pasiunea tatălui pentru hockey pe gheaţă, şi pentru Reeve, a-l urmări pe fiul său jucând, era una dintre cele mai mari plăceri de după accident. Will deasemenea este interesat de teatru.

La începutul lui Octombrie 2004 Reeve a fost ocupat cu promovarea filmului The Brooke Ellison Story, film pe care l-a regizat, iar Dana Reeve a apărut pe scenă în Los Angeles în Brooklyn Boy, pregătindu-se să joace piesa şi la New York. A fost prima dată când a fost departe de soţul şi fiul său pentru o perioadă mai lungă. La acea vreme, Reeve a fost tratat de escare, o complicaţie comună persoanelor cu paralizie, pe care el o mai experimentase înainte. Acestea s-au infectat, ducând la o infecţie sistemică, dar care nu au fost însă un motiv de îngrijorare. Sâmbătă, 9 octombrie, Reeve a participat la unul din meciurile de hockey ale lui Will. Noaptea a intrat într-un stop cardiac după ce a luat un antibiotic. A căzut în comă şi a fost dus de urgenţă la Northern Westchester Hospital. Dana Reeve a aflat mai târziu că Reeve avea antecedente de sensibilitate la medicamente care altfel erau bine tolerate de majoritatea oamenilor. Cu ajutorul soţiei lui Robin Williams, Dana a reuşit să ia un avion şi să aducă pe Alexandra şi pe Matthew la căpătâiul tatălui lor; ajungând cu puţin timp înainte ca acesta să moară pe 10 octombrie. Christopher Reeve avea 52 de ani.

Pe 3 Noiembrie 2004, consiliul director al Fundaţiei Christopher Reeve Paralysis Foundation a ales în unanimitate pe Dana Reeve ca nou director, ea preluând astfel şi continuând munca soţului său. Dana era obişnuită să fie în spatele lucrărilor publice ale soţului, dar în mai 2005 spunea: "Dintr-o dată simt că nu mai am această alegere. Trebuie să duc mai departe misiunea sa." Dana a insistat să onoreze toate propunerile de împrumuturi, a facut lobby şi a convins politicieni, a scris a doua carte, şi a apărut pe canalele naţionale de televiziune, singură şi cu fiul ei, Will, la doar patru luni dupa moartea lui Chris şi imediat după moartea mamei sale. Avea în plan să-şi reia cariera de cantăreaţă. Dar într-o incredibilă întorsătură a sorţii, la mai puţin de un an de la moartea lui Christopher Reeve, soţia sa iubită a fost diagnosticată cu cancer la plămâni. "Ceea ce nu am ştiut, a fost faptul că acest tip de cancer este numărul unu între cancere," i-a spus Dana lui Kathie Lee Gifford. "Întotdeauna m-am controlat pentru cancerul de sân, ovarian şi uterin, şi gândeşte-te că nu fumez şi locuiesc la ţară, deci sunt bine. Aşa că sunt complet şocată." De asemenea ea spunea că avea o tuse care o ţinea de câteva săptămâni, fapt care a făcut-o să afle diagnosticul: "Am făcut controale, şi oamenii ziceau, 'Oh alergie, alergie,'...[Doctorul] nu avea de gând să mă treacă printr-un test X-ray. El spunea, 'eşti sănătoasă'... şi apoi rezultatul a fost uriaş. Probabil că am dus-o aşa aproape un an." Dana s-a luptat cu boala cu graţie, curaj şi umorul care-i caracteriza pe amândoi, pe ea şi soţul său, chiar dacă a îndurat şocurile puternice ale chimioterapiei. Purtând o perucă, pentru că între timp îşi pierduse părul, Dana a apărut imbatabilă, la colectarea de fonduri anuală a Fundaţiei Reeve Foundation din noiembrie 2005 şi a cântat "Acum şi întodeauna" în onoarea prietenului lor, Mark Messier, proaspăt trecut la pensie, sportiv al New York Ranger, acţiune care s-a petrecut la Madison Square Garden în ianuarie 2006. Trist, la vârsta de 44 de ani, Dana a pierdut bătălia cu cancerul pe data de 6 martie, 2006. Ea a făcut aranjamentele cu familia şi prietenii cu privire la viitorul fiului lor de 13 ani. Alexandra, Will, şi Matthew au sosit ţinându-se de mâini ca să vorbească în cadrul serviciului funerar privat pentru Dana, la fel cum au făcut-o cu 18 luni mai devreme pentru tatăl lor.

Christopher Reeve a lăsat o lucrare artistică care continuă şi astăzi să inspire şi să bucure milioane de oameni. De asemenea el a lăsat o moştenire care include iubirea de familie, grija pentru adunarea de fonduri pentru cei cu disabilităţi şi pentru terapia refacerii celor afectaţi de accidente la coloana vertebrală. Donaţiile către Fundaţia Christopher Reeve au au crescut neîncetat de la

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

moartea soţilor Reeve; iar în iulie 2006, copiii lui Christopher, ajunşi adulţi, Matthew şi Alexandra, au fost adăugaţi în comitetul lărgit de directori. Dar poate cel mai semnificativ este exemplul inspirat al mamei lui Reeve, Barbara Johnson, descris astfel în 2006: "Cred că unul dintre cele mai importante lucruri pe care Chris l-a facut pentru mulţi, mulţi oameni, după accident, când a devenit quadriplegic, este acela că el a arătat că există viaţă şi după ce ai un accident total de coloană vertebrală şi accident vascular. Nu trebuie să stai în întuneric să-ţi pară rău de tine însuţi. Cred că el a atins mulţi, mulţi, mulţi şi cu siguranţă aceasta a fost o contribuţie enormă pentru calitatea vieţii celor afectaţi sau restricţionaţi de o disabilitate sau alta ca aceea de coloană. El nu a ajutat numai quadriplegici ca el," a adăugat D-na Johnson. "Ştiu că mulţi alţii, au înţeles să-şi ducă viaţa într-o manieră mult mai fericită şi mai productivă. Şi aceasta poate este ultima şi cea mai mare contribuţie."

Remembering Christopher Reeve În amintirea sa

- "Îmi pare rău numai pentru că el nu mai este aici să beneficieze de lucrarea care a început-o. El nu a fost acolo numai ca să aducă un nume, el a fost acolo ca să deschidă un drum, să treacă dincolo de dogma acceptată că tratarea unei paralizii este de neatins. " - Henry Steifel, 39 ani, din New York City, quadriplegic în urma unui accident de maşină la 17 ani.
- "Christopher Reeve a fost o persoană aparte, dinamică, care a adus o contribuţie remarcabilă în arte şi în aprecierea publică a cercetării ştiinţifice. Umorul şi generozitatea sa nu au fost niciodată afectate de lupta sa cu problemele provocate de accident. El a exemplificat cele mai înalte idealuri ale Universităţii Cornell. Ne

amintim de el cu afecţiune şi admiraţie. Cele mai bune dorinţe şi rugăciunile noastre se îndreaptă spre familia sa şi numeroşii săi prietenii din lumea întreagă care simţim durerea pierderii sale" - Tommy Bruce, Vice President of Communications and Media Relations, Cornell University (unde Reeve a fost cândva student).

- "Două aspecte ale personalităţii sale m-au impresionat dintotdeauna. Prima a fost tandreţea sa cu copiii... contrastul dintre statura sa colosala şi grija sa minuţioasă faţă de oricine şi orice: era fragil şi expus. O altă trăsătură care am găsit-o legată de viaţa sa trăită ca o aventură în forţă, a fost determinarea sa neobosită. Dacă ceva nou îl provoca, puteai să fii sigur că Chris urma să se grăbească în acea direcţie, oricare ar fi fost preţul şi greutăţile prin care ar fi trebuit să treacă. Cel mai bun spirit american, mă gândeam în sinea mea, mereu în cautare de noi orizonturi... Când am lucrat la apartamentul său din New York sau la casa lui şi a Danei din Williamstown, Chris obişnuia să savureze poveştile pe care i le spuneam, ce veneau din tradiţia hispanică. Dacă astăzi aş mai avea ocazia să mai petrec timp cu el, i-aş povesti istoria lui El Cid, luptătorul spaniol care a câştigat ultima bătălie post mortem, când soldaţii lui i-au aşezat trupul mort pe cal şi l-au trimis în bătălie speriind astfel duşmanul. Da, cred că prietenul meu s-ar fi bucurat să ştie că trecerea sa prin lume i-a oferit şansa ultima şansă să devină din nou un erou. Cred că ar fi fost încântat să ştie că, dincolo de moarte, el a făcut mult mai mult pentru cei în suferinţă decât supermanul pe care l-a întrupat ca rol, acel superman pe care el l-a depăşit în fiecare zi şi noapte a existenţei sale ardente şi minunate." - Ariel Dorfman, nuvelist chilian, scenarist, eseist, jurnalist şi activist al drepturilor omului.
- "Ne va lipsi Chris pentru prietenia sa şi pentru minunatul personaj care l-a întruchipat [Superman]. În ultimii săi ani de viaţă ne-a dat o nouă şi mai adâncă noţiune despre ceea ce Superman poate însemna.." - Paul Levitz, President of DC Comics.
- "Sunt sigur că o mulţime de fani Superman, şi aceia norocoşi, dintre noi, care am avut privilegiul de a lucra cu Omul de oţel, într-o direcţie sau alta, vom spune acelaşi lucru într-un milion de feluri diferite: mulţi s-au implicat alături de Clark Kent, mulţi au jucat rolul lui Kal-El, şi mulţi se vor alătura în bătălia fără de sfârşit a anilor care vor veni - dar după ultimii nouă ani şi lupta pe care Christopher Reeve a îndurat-o, ştiu acum unul dintre noi care chiar a trăit ca Superman." - Mike Carlin, Senior Editor for DC Comics.

-sfârşit-

Trimis de **TRAIAN FLOREA - Canada**

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii, spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

<u>Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!</u>

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Sărban Corneliu - Dorohoi

Chiar dacă este prima scrisoare în atâția ani de zile, conținutul ei mi-a umplut inima de bucurie: informațiile sunt de folos întregii familii, legături noi, încurajare, etc.

Mulțumesc pentru cele scrise, inclusiv pentru adrese.

Bologa Anișoara - Greci (Mehedinți)

Aştept cu nerăbdare telefonul sau scrisoarea în care să mă anunți că revista a ajuns încă de la prima expediere! Cu toată plăcerea o voi expedia şi fratelui tău, însă, în locul tău, aş înainta şi o plângere la poştă pe care aş înregistra-o. Iar dacă lucrurile nu se rezolvă, aş merge şi mai departe şi mai sus.

Cât despre însoțitor…

Matei Daniela - Sînpaul (Mureş)

Aşa da: nume, prenume şi adresă! Data trecută, dat fiind faptul că a fost doar numele, exista riscul să nu apară nimic în revistă (la aceasta m-am referit când ți-am zis să citeşti ceea ce scrisesem lui Iosif).

Cât despre mărirea indemnizației, se zvoneşte de vreo 2-3 luni că se măreşte, însă… Alta era situația dacă eram „legati" de salariul minim. Indemnizația creştea automat. Acum însă… suntem la mâna guvernului!

Ungureanu Claudia - Nămoloasa Târg

O scrisoare plină de cuvinte de apreciere, de urări, de frumoase făgăduințe din Cuvântul Domnului, de… Mulțumesc Claudia!

Fundația „Portul Speranței" - Vaslui

Mulțumesc mult! Dacă plicul ar fi ajuns în noiembrie (ceea ce nu era cu putință, dat fiind faptul că este special pentru sărbători), ar fi fost câteva gânduri frumoase de tipărit. Îmi pare rău!

Mă bucur însă enorm şi-I dau slavă bunului Dumnezeu pentru lucrarea minunată pe care o faceți, prin harul Lui, de atâta timp. Dovediți că într-adevăr El S-a născut şi în inima voastră. Domnul cu voi şi în continuare!

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

Cum să nu mă bucur când îmi spuneți cât de citită este revista: poştărițele, vecina, copiii...

Şi fiindcă tot a venit vorba de cei doi copii… într-adevăr, sunteți mult binecuvântată de către bunul Dumnezeu. Salutați-i din partea mea!

Naghi Viorel - Arad

Mă impresionează consecvența cu care îmi trimiți integramele. Faci un lucru extraordinar! Ține-o tot aşa!

Îmi pare rău că până acum nu am găsit un program comun pentru ca unele integrame să poată apărea şi-n revista „Împreună".

Geană Viorel - Cornu (Prahova)

Dacă toți ar proceda ca tine, scriind după primirea fiecărei reviste… Mulțumesc!

Cărăşel Ioan - Baia de Arieş

Faptul că după accident te-ai prins cu tărie de bunul Dumnezeu şi de făgăduințele Sale, a fost cea mai înțeleaptă decizie. Mă bucur că mi-ai scris despre tine, însă este prea puțin pentru a putea fi publicat. Dacă ar fi mai mult…

Dănilă Neculai - Suceava

M-a durut când am citit despre problemele de sănătate care le aveți. Din câte mi-ați scris, sunt lucruri care se pot agrava, aşa că acordați-le toată atenția. În rest, continuați să vă încredeți în El! Sunteți în mâna Lui!

Perciu Elena - Craiova

M-am bucurat mult când am văzut că am primit plic de la voi. M-am bucurat mult şi de poeziile şi urările trimise, însă m-aş fi bucurat şi mai mult dacă îmi scriați câte ceva şi despre voi. Poate într-o viitoare scrisoare.

Hifa-România

De atâția ani, în fiecare trimestru, „Info" trimis de voi mi-a adus informații şi hrană pentru suflet. Iar dacă la aceasta mai adaug şi lucrurile concrete care le faceți, prin harul Domnului, cu unii dintre semenii noştri…. Țineți-o tot aşa: El este cu voi!

Teodorovici Magdalina - Rădăuți; Neacşu Viorica & Anghel - Petroşani; Anghelin Marcel - Baia Mare; Colibă Elena - Bucureşti; Pop Crina - Satu Mare; Mocanu Cătălin - Bucureşti; Dănilă Neculai - Suceava; Georgescu Mathia Mona & Laurențiu - Braşov; Alecu Viorica - Cugir (Alba); Onete Felicia - Piteşti; Vlad Simona - Avrig (Sibiu); Fighir Gigi - Iaşi; Maurer Anni - Sînleani (Arad); Andreas Dan - Zalău; Barbu Sorin - Piteşti; Bencze Marta; Cepoi Marcel - Comăneşti (Bacău); Kacso Livia Lidia - Praid (Harghita); Oprişan Felicia - Hunedoara; Nosei Felicia - Suceava; Benchea Ana Cătălina - Râşnov; Dobre Cristina Daniela - Dragodana (Dâmbovița); Nătărău George Adrian; Dumitrescu Daniela; Bezerdic Tatiana - R. Moldova; Minculescu Marian - Bucureşti; Pisău Eleonora - Săcele (Braşov); Drăghici Ionela - Berteştii de Sus (Brăila); Pricopie Petrica; Bană Maria - Urzica Mare (Dolj); Diaconu Mioara - Săhăteni (Buzău); Stanciu Costel - Buzău; Stancu Lucian - Galați; Rădulescu Cătălina - Bărbuleț (Dâmbovița); Dobra Doina - Ciolăneşti (Teleorman); Latu Leonița - Unteni (Botoşani); Rusănescu Emil - Putineiu (Teleorman); Străjan Laura - Sibiu; Voicilă Cristina; Stuparu Ionel; Sarivan Olivia - Sighişoara; Țîrău Liviu - Baia de Arieş; Oprea Laurian - Peretu

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

(Teleorman); Schipor Geta - Falcău (Suceava); Purcărea Cristina - Cristian (Braşov); Victoria Ştefan - Piteşti; Ţugui Mioara - Brăila; Lupu Marian - Matca (Galaţi); Cloşcă Florica - Vlăsineşti (Botoşani); Neghină Violeta - Bârlad; Pop Mihai - Breb (Maramureş); Măciucă Ionel - Pădureni (Vaslui); Pino Andras Oprea & Violeta Elena Oprea - Ploieşti; Papuc Angelica - Bucureşti;

Ce pot să mai spun în faţa acestei „avalanşe" de sms-uri, mesaje prin e-mail, scurte scrisori şi felicitări, toate pline cu urări, cuvinte de apreciere, încurajări (mii de scuze dacă mi-a scăpat vreun nume)… Iar dacă la acestea mai adaug şi zecile de telefoane…

MULŢUMESC tuturor!

Doresc să corespondeze:

Odobescu Alex. Dan - Alba Iulia

Mă numesc Odobescu Alex Dan, am 37 ani, gr. II. Am fost operat la tendoane, mă descurc singur cu bastonul, bicicleta, motoscuterul, am locuinţă şi maşină. Din 1991 sunt un fiu de Dumnezeu şi mă străduiesc să împlinesc Cuvântul Domnului.

Doresc să cunosc persoane cu credinţă în Hristos, chiar dacă au un copil. ***Odobescu Alex. Dan, str. Brădişor, nr. 10, bl. C.A. 6, ap. 7, loc. Alba Iulia, jud. Alba, tel. 0258-821192 sau 0740-020708***

Savu Aurel - Bucureşti

Mă numesc Savu Aurel, cu domiciliul în ***str. Filiaşi, nr. 25, sect. 5, Bucureşti.*** *Am 34 ani, sunt persoană cu handicap, gr. II. Am 50-55 kg, 1,66 m înălţime, ochi albaştri şi aş dori să corespondez şi eu cu fete şi băieţi, cu vârsta cuprinsă între 27-44 ani şi să fie din Bucureşti sau din judeţele de pe lângă Bucureşti. Poate să fie şi de la sat.*

Ioniţă I. Cosmin

Mă numesc Ioniţă I. Cosmin, am 31 ani şi doresc căsătorie cu o fată f.f. sinceră, cu gr. 2 sau 3, chiar şi cu un copil. Nu răspund la bip şi sms. Pot fi contactat la ***0746-335844*** *sau* ***0729-170098***

Cărăşel Ioan - Baia de Arieş

Sunt un bărbat de 40 de ani, am suferit un accident în Italia şi, în urma accidentului, am rămas cu o pareză flască şi sunt imobilizat în cărucior. Vreau să corespondez cu toţi fraţii în Domnul şi cei cu probleme.

Cărăşel Ioan, str. Moţilor, bl. 80 B, et. 4, sc. A, ap. 69, loc. Baia de Arieş, jud. Alba, tel. 0740-280568

George

Mă numesc George, am 20 de ani, îmi caut jumătatea vieţii... Doreşti să mă cunoşti? Sunt şaten, am ochi căprui, înalt 1,70, am un suflet bun, sunt popular, înţelegător. Pot fi contactat la ***0749-701170****. Rog seriozitate!*

Tincă Leona Ileana - Craiova

Doresc să corespondez cu fete şi băieţi de suflet. Tel. ***0763-143841***

Radu Claudia - Drăgăneşti (Prahova)

Cu ajutorul lui Dumnezeu şi prin intermediul revistei doresc să-mi fac noi prieteni: ***0721-505047***

Cîrje Ionuţ - Mogoşoaia

De ce oamenii dizabili n-au fericire? Doresc să cunosc o fată pentru prietenie, căsătorie. Tel. ***0724-619378*** *şi* ***0724-619377***

NOTĂ: ***Rog pe toţi cei care doresc să corespondeze, atunci când îşi exprimă această dorinţă, să scrie şi un mic enunţ, de câteva rânduri, care să conţină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.***

Puneţi-vă în locul celor ce citesc enunţurile şi doresc să corespondeze. Este normal ca enunţul să-i convingă să înceapă o corespondenţă bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondenţă…

SUGESTIE: ***Cei care doriţi să vă faceţi prieteni şi vă exprimaţi frumoasa dorinţă de a coresponda, nu aşteptaţi să vi se scrie, ci începeţi voi să scrieţi celorlalţi, care şi-au exprimat aceeaşi dorinţă!***

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

SPONSOR: S.C. G&G TOTAL COM. SRL
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

Tipărit la: Tipografia A.F. Gîgîlice Petre - telefon 0247-313041